

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI
NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

AUTORKA OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA

Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – LISTOPAD 2024 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	4
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	5
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	6
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	11
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	12
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	13
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	13
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	17
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	17
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	18
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	20
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	23

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	26
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	27
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	27
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	29
➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. <i>O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO</i> (Dz.U. z 2024 R. POZ. 1112).	

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb uchwalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego, uchwalonego Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Granice zmiany planu zostały określone w Uchwale Nr XLVII/38/2023 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 3 marca 2023 r. o przystąpieniu do opracowania częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego. Załącznik graficzny do Uchwały Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego pozostaje bez zmian.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego.
- Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pn.: „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalony Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić

na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego w aspekcie ochrony cennych zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w 11 paragrafach, z czego w paragrafach 3, 4, 5, 6, 7 i 8 wprowadzono zapisy, które mogą odnosić się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Pozostałe paragrafy zawierają przepisy które nie mają wpływu na środowisko. Z uwagi, że załącznik graficzny do Uchwały Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego pozostaje bez zmian, nie sporządzano załącznika graficznego do przedmiotowego projektu planu.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Zmiana planu obejmuje tereny położone we wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego i ul. Kajki objęte obowiązującym „Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmującego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalonym Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Obowiązujące do tej pory ustalenia planu nie uwzględniały specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględniała również parametrów istniejącej zabudowy, dlatego też pojawiła się konieczność korekty dotychczasowych ustaleń. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednolicone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Zgodnie z § 9 projektu uchwały zmiany planu, pozostałe ustalenia obowiązującego planu (poza wskazanymi w projekcie zmiany planu) oraz rysunek obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie ulegają zmianie.

Obowiązujące do tej pory ustalenia planu nie uwzględniały specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględniała również parametrów istniejącej zabudowy, dlatego też pojawiła się konieczność korekty dotychczasowych ustaleń. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednoczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to: określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym; rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego; wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiedzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Mikołajki w strukturze sieci osadniczej zostało wymienione jako miasto lokalne uzupełniające sieć osadniczą w województwie – ośrodek wielofunkcyjny zapewniający dostęp do usług publicznych podstawowych. Ponadto miasto zostało wymienione wśród gmin miejscowo-wiejskich o ponadprzeciętnej ocenie pod względem potencjalnej atrakcyjności inwestycyjnej (stanowiącej wynik istniejących warunków do prowadzenia

działalności gospodarczej) oraz jako miejscowość uznawana w skali kraju za centrum turystyczne. Zarówno w mieście Mikołajki jak i gminie Mikołajki baza noclegowa zbiorowego zakwaterowania jest corocznie rozszerzana – powstają nowe obiekty noclegowe oraz podejmowane są prace modernizacyjne istniejących obiektów. Mikołajki charakteryzują się największą intensywnością ruchu turystycznego i jednego z głównych ośrodków sportów wodnych z rozwiniętą ofertą i bazą, dlatego też pełnią funkcję ośrodka obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych: 1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju. 2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich. 3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych. 4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej. 5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa. 6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Cel główny polityki przestrzennej: ładu przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa. Cele szczegółowe polityki przestrzennej: Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.

Województwo warmińsko-mazurskie to region o wyjątkowych wartościach przyrodniczo-krajobrazowych. Liczne uwarunkowania, w tym m.in.: sytuacja społeczna, gospodarcza, silna presja turystyczna, zjawisko suburbanizacji wymagają podejmowania szczególnie rozważnych działań w zakresie kształtowania i ochrony ładu przestrzennego. W kontekście zrównoważonego rozwoju i kształtowania przestrzeni istotne jest przyjęcie,

że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu. Projekt zmiany planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.:

1. Porządkowanie różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju:
 - a. zapobieganie i niwelowanie skutków zainwestowania negatywnie oddziałującego na przestrzeń,
 - b. racjonalne wykorzystanie przestrzeni, w tym: przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą, zapobieganie dysharmonijnemu zainwestowaniu i zagospodarowaniu terenów, racjonalna lokalizacja w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni, pierwszeństwo zagospodarowania terenów już zainwestowanych przed nowymi.
 - c. utrzymanie wysokiej jakości standardów użytkowych terenów turystycznych i rekreacyjnych, w tym: ograniczenie nadmiernej presji zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego na tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Ochrona interesu publicznego:
 - a. ochrona środowiska i zapewnienie odpowiedniej jakości życia mieszkańcom poprzez zachowanie harmonii krajobrazu, poprawę dostępności do dóbr i usług, dbałość o czyste środowisko, łagodzenie konfliktów przestrzennych.
3. Usprawnienie systemu planowania przestrzennego:
 - a. uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych,
 - b. dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (w szczególności na terenach przewidzianych do urbanizacji),
 - c. ograniczanie zagospodarowania terenu na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.
4. Ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu:
5. Zrównoważone zarządzanie przestrzenią przyrodniczą stanowiącą potencjał rozwoju województwa:
 - a. racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska w zakresie wód, lasów, gleb, bioróżnorodności, kopalin,
 - b. realizacja celów ochrony środowiska zgodnie z zasadami wysokiego poziomu ochrony, przezorności, stosowania działań zapobiegawczych (zasada prewencji), naprawiania szkód u źródła i zasadą „zanieczyszczający płaci”,
 - c. stosowanie w gospodarowaniu przestrzenią zintegrowanego podejścia do środowiskowych, ekonomicznych i społecznych aspektów korzystania z zasobów ekosystemowych,
 - d. uwzględnianie zachowania i poprawy stanu przyrody, jako warunku koniecznego rozwoju, w długoterminowych, strategicznych programach rozwoju województwa.
6. Kształtowanie zasobów wodnych i racjonalne nimi gospodarowanie:
 - a. zwiększanie retencji wodnej przestrzeni województwa oraz poprawę dyspozycyjności zmagazynowanych zasobów wodnych; rozwijanie systemów retencji naturalnej (mikroretencja obszarowa) na terenach podmokłych łąk, torfowisk i bagien oraz na terenach leśnych w zakresie dopuszczalnym przez ochronę przyrody, a także kompleksową ochronę potencjału retencyjnego obszarów mokradłowych.
7. Kształtowanie zasobów leśnych, w wyniku realizacji wielofunkcyjnej gospodarki leśnej oraz zwiększania bioróżnorodności w lasach:

- a. zwiększanie lesistości, ze szczególnym uwzględnieniem wprowadzenia zalesień na najsłabszych glebach, w strefach wododziałowych, w otoczeniu miast z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z ochrony przyrody,
 - b. ograniczanie gospodarczego wykorzystania lasów na terenach wrażliwych przyrodniczo oraz w granicach miast,
 - c. zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych
8. Zachowanie zasobów glebowych i racjonalne ich wykorzystanie:
- a. ochrona gleb o najwyższej przydatności dla produkcji rolnej przed zmianami sposobu ich użytkowania,
 - b. wykorzystanie gleb, zgodnie z ich klasą bonitacyjną i uwarunkowaniami środowiskowymi,
 - c. zapobieganie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogeniczne, w tym dewastacji gleb hydrogenicznych.
9. Zarządzanie różnorodnością biologiczną:
- a. ochrona i odbudowa różnorodności biologicznej i ich funkcji we wszystkich typach ekosystemów,
 - b. zachowanie naturalnych ekosystemów jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej,
 - c. zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej, zapewniające przyszłym pokoleniom dostęp do zasobów przyrody,
 - d. uwzględnianie działań w zakresie zwiększania i ochrony bioróżnorodności w polityce przestrzennej i dokumentach planistycznych.
10. Ochrona i kształtowanie krajobrazu:
- a. zachowanie i ochrona terenów otwartych wraz z ich charakterystycznymi elementami krajobrazu, w tym niedopuszczenie do degradacji charakterystycznych elementów tych przestrzeni, jak mozaikowość i rozłogi pól, naturalne akcenty i dominanty krajobrazowe, rzeźba terenu oraz elementy przyrodniczo-kulturowe (w tym aleje przydrożne, śródpolna zieleń komponowana, nasadzenia graniczne, układ drożny),
 - b. niewprowadzanie obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego.
11. Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej:
- a. obejmowanie ochroną prawną obszarów o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
 - b. podnoszenie rangi ochronnej obszarów chronionych,
 - c. uwzględnianie ustaleń planów ochrony, planów zadań ochronnych form ochrony przyrody w dokumentach planistycznych, programowo-strategicznych i projektowych,
 - d. utrzymanie łączności ekologicznej pomiędzy obszarami o wysokich walorach przyrodniczych oraz zapewnienia drożności w miejscach jej przerwania lub osłabienia,
 - e. ochrona linii brzegowej wód, szczególnie przed zabudową,
 - f. kształtowania mozaikowych form użytkowania, z płacami i wyspami leśnymi oraz użytkami zielonymi, w tym wprowadzanie zalesień i zadrzewień,
 - g. zachowania naturalnego charakteru obszarów stanowiących miejsca przystankowe ptaków migrujących, w tym obszarów wodno-błotnych i wód przybrzeżnych.
12. Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej:
- a. harmonijne kształtowanie krajobrazu kulturowego, w tym ochrona poszczególnych, ważnych dla tożsamości regionu komponentów krajobrazu kulturowego,
 - b. zapobieganie dewastacji przestrzeni w otoczeniu zabytków oraz niekorzystnym zmianom krajobrazu, homogenizacji i zacieraniu cech fizjonomicznych krajobrazu oraz zjawiskom suburbanizacji.

Gmina miejsko-wiejska Mikołajki wchodzi w skład Obszaru Funkcjonalnego Wielkich Jezior Mazurskich. Szczególnym zjawiskiem obszaru z zakresu gospodarki przestrzennej jest potencjał wodny (zespół jezior połączonych kanałami z wydzielonymi

szlakami wodnymi) oraz powiązany z nim potencjał turystyczny (w oparciu o szlaki wodne, walory przyrodnicze i kulturowe oraz infrastrukturę turystyczną). Główną funkcją Obszaru jest funkcja gospodarcza (turystyczna, rolnicza, rybacka, leśna oraz produkcyjna w ramach inteligentnych specjalizacji), w wyróżnikami obszaru są struktura przyrodnicza, systemy wodne oraz infrastruktura turystyczna. Potencjałem obszaru jest m.in. rozbudowa infrastruktury turystycznej, popularny w kraju region do uprawiania sportów wodnych i rekreacji, zintegrowany system wodny składający się z jezior i kanałów WJM, kompleksowo wyposażony w infrastrukturę techniczną i turystyczną szlaków wodnych; największy i najbardziej rozbudowany w skali kraju, ponadregionalny produkt turystyczny identyfikowalny na poziomie krajowym i międzynarodowym. Wśród problemów i zagrożeń obszaru wymienia się m.in. niewystarczające wyposażenie w infrastrukturę turystyczną, w tym całoroczne obiekty noclegowe, zagrożenia związane z możliwością degradacji środowiska, wynikające m.in. z niedostatecznego wyposażenia w systemy infrastruktury technicznej, eutrofizacji jezior, przekroczenia chłonności turystycznej, problem dostępu do jezior: niewłaściwe zagospodarowanie nieruchomości przyległych do jezior, nielegalne obiekty budowlane, uniemożliwienie przejścia linią brzegu jeziora poprzez jej grodenie, w tym brak dojścia do kąpielisk. W Obszarze Funkcjonalnym Wielkich Jezior Mazurskich wśród kierunków i zasad zagospodarowania wymienione wskazane poniżej, w które wpisuje się przedmiotowy projekt planu miejscowego: Podniesienie rangi obszaru turystycznego Wielkich Jezior Mazurskich; Rozwój turystyki, ze szczególnym uwzględnieniem potencjału wodnego; Ochrona zasobów przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych, z uwzględnieniem racjonalnego i zrównoważonego korzystania z zasobów i walorów przyrodniczych, uwzględnianie istotnych elementów środowiska kulturowego obszaru oraz zachowanie i odnowa walorów oraz cech krajobrazów kulturowych w miejscach o szczególnym znaczeniu dla tożsamości regionu; Rozwój infrastruktury technicznej.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2030.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2021 r. Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030. Wyznaczone do realizacji cele wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji, a także zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Dokument opisuje 10 obszarów interwencji, które odpowiadają poszczególnym komponentom środowiska lub obszarom mającym wpływ na stan środowiska tj.: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne (PEM). Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze (ZP). Zagrożenia poważnymi awariami (PAP). Ponadto w każdym z obszarów interwencji określone zostały zadania odpowiadające na potrzeby adaptacji do zmian klimatu (A), zagrożeń nadzwyczajnymi zjawiskami środowiska (N), edukacji ekologicznej (E) oraz monitoringu środowiska (M). Cele, kierunki działań oraz zadania zostały określone na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska, dokumentów programowych krajowych i województwa oraz wskazań Zespołu Ekspertów zaangażowanych w prace nad Programem. Działania zostały zgodnie z Wytycznymi podzielone na działania własne oraz zadania monitorowane.

Projekt zmiany planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.

- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych, jeziornych, przejściowych i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).
- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Ochrona przed niedoborami wody i powodzią poprzez zwiększenie zasobów dyspozycyjnych wodnych i zmniejszenie ryzyka powodziowego.
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar – Gleby. Cel – Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu.
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa warmińsko-mazurskiego.
- Obszar – Zasoby przyrodnicze. Cel – Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU MRAGOWSKIEGO NA LATA 2020-2023 Z PERSPEKTYWĄ DO ROKU 2027.

Program ochrony środowiska dla powiatu mrągowskiego na lata 2020-2023 z perspektywą do roku 2027 obejmuje szczegółowy opis w zakresie analizy stanu środowiska i infrastruktury na terenie powiatu. Na bazie diagnozy stanu środowiska wytyczono cele ekologiczne, których realizacja do roku 2027 ma spowodować polepszenie stanu środowiska w obszarach gdzie tego potrzeba, bądź utrzymywanie dobrego poziomu tam, gdzie już na obecnym etapie jest to zapewnione przez jednostki samorządu terytorialnego.

Analizując realizację programu na poziomie powiatowym zwraca się uwagę, że praktycznie zadania o charakterze wykonawczym, czyli mające bezpośredni wpływ na stan środowiska i związane z jego ochroną przed szkodliwym oddziaływaniem, obciążają tak samorząd powiatu, jak i samorządy gminne oraz podmioty gospodarcze. Charakter zadań z zakresu ochrony środowiska wpływa na możliwości bezpośredniej i często pośredniej ochrony środowiska na terenie powiatu, gdzie część kompetencji spoczywa na barkach gmin.

Uchwalenie projektu zmiany planu wpisuje się w obszar interwencji zasoby przyrodnicze, cel ochrona różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemów z uwzględnieniem charakteru powiatu, kierunek ochrona obszarów cennych przyrodniczo, wzrost atrakcyjności gmin oraz wzrost ruchu turystycznego. Uchwalenie projektu zmiany planu wpisuje się w obszar interwencji zasoby przyrodnicze, zadanie uwzględnienie znaczenia ochrony różnorodności biologicznej oraz form ochrony przyrody i obszarów cennych przyrodniczo w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego; zadanie promowanie rozwoju turystyki i rekreacji w obrębie terenów cennych przyrodniczo z zabezpieczeniem zasobów przyrody przed niekontrolowanym wykorzystaniem przez mieszkańców i turystów.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują,

bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu zmiany planu na środowisko wykorzystano badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Ponadto zmiany jakości środowiska naturalnego oraz funkcjonowania obszarów chronionych wraz z ich najbliższym sąsiedztwem są rejestrowane podczas monitoringu terenów sieci Natura 2000 oraz monitoringu prowadzonego w ramach funkcjonowania Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez burmistrza wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny położone w południowo-wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Mikołajskiego. Od strony zachodniej granicę terenu stanowi jezioro Mikołajskie; od strony południowej i wschodniej granica terenu przebiega pomiędzy terenami rolniczej przestrzeni produkcyjnej; od strony północnej granica przebiega pomiędzy terenami zagospodarowanymi i zainwestowanymi miasta Mikołajki.

Obszar obejmuje tereny zainwestowane miasta Mikołajki oraz tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej – łąki i pastwiska oraz grunty orne. W granicach terenu występują skupiska zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu. Przez cały teren opracowania w kierunku wschód-zachód przebiega ulica miejska Michała Kajki łącząca miejscowość Mikołajki z miejscowością Stawek, stanowiąca podstawowy układ komunikacyjny. W części północnej terenu opracowania linia brzegowa jeziora Mikołajskiego jest przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystemem wodnym i lądowym. Natomiast w części południowej linia brzegowa jeziora porośnięta jest miejscami zwartymi trzcinowiskami oraz zadrzewieniami nadwodnymi.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Narwi, w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Teren objęty opracowaniem znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych LW30175 Mikołajskie i jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś.

Jednolita części wód powierzchniowych jeziornych LW30175 Mikołajskie ma status silnie zmienionej części wód, z uwagi na brak możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych i brak alternatyw dla pełnionych funkcji; przekroczenia decydujące: B, Cc, Db, Eb, Ec, Ed; regulacja odcinkowa brzegów; śluzowanie; bagrowanie/usuwanie roślinności - utrzymanie szlaku wodnego; regulacja odcinkowa brzegów i infrastruktura związana z obszarami turystycznymi, rekreacyjnymi i żegluga śródlądową; regulacja odcinkowa brzegów; transport - żegluga; turystyka i rekreacja; rozwój obszarów miejskich - inne: odprowadzenie wód z terenów miejskich, zabudowa, infrastruktura sportowa. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. JCWP przeznaczona jest do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. JCWP nie cechuje się naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny (zapewnienie drożności cieków dla migracji zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym (troć wędrowna)) i dobry stan chemiczny. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy, z uwagi na wprowadzenie odstępstwa czasowego do 2027 r. na działania chemiczne – bromowane difenylotery (występowanie w biocie). Termin osiągnięcia celu Bromowane difenylotery (b) - do 2027 r.; przezroczystość - po

2027 r. Dla danej JCWP nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej ani odstępstwo z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Jednolita części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś ma status naturalnej części wód, w której presjami determinującymi stan wód w jej obrębie są presja hydromorfologiczna – prostowanie koryta (rzeki główne i rzeki pozostałe) oraz presja chemiczna – rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; rolnictwo, leśnictwo; punktowe - przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk; nieznane (substancje zakazane). Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest zagrożona. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. JCWP przeznaczona jest do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. JCWP nie cechuje się naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego oraz jest słabo i umiarkowanie zagrożona suszą. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny (zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Pisa w obrębie JCWP (dla węgorza europejskiego)) i dobry stan chemiczny. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy, z uwagi na wprowadzenie odstępstwa czasowego do 2027 r. na działania chemiczne benzo(a)piren(występowanie w biocie) i biologiczne dla EFI+PL/ IBI_PL oraz odstępstwo czasowe po 2027 r. na działania chemiczne – heptachlor (występowanie w biocie). Termin osiągnięcia celu środowiskowego to 2027 r., a dla substancji priorytetowe wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE do 2039 r. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: EFI+PL/ IBI_PL; benzo(a)piren(b), heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Dla danej JCWP nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej ani odstępstwo z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych GW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrożona. Celem środowiskowym jest dobry stan ilościowy i dobry stan chemicznym. JCWPd przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem pod względem stopnia naturalności. Na stosunkowo dużych powierzchniach występują półnaturalne zbiorowiska roślinności trawiastej (niskiej) porastające łąki i pastwiska oraz zbiorowiska upraw rolnych porastających grunty orne. Najbardziej przekształcona jest roślinność w pobliżu zabudowań oraz ciągów komunikacyjnych; dominuje tu roślinność antropogeniczna, synantropijna i ruderalna. Roślinność o półnaturalnym charakterze występuje na przydrożnych skarpach śródpolnych dróg i na miedzach. Miejscami występują skupiska zadrzewień i zakrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadjeziornych. Na terenie objętym opracowaniem występują m.in. następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.),

groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), ciociorka pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drżączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpięchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), nawłoc pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłoc późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepek pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), wierzba pięciopręcikowa (*Salix pentandra*), drzewa owocowe.

Pomimo położenia części terenu objętego projektem planu w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska obszar nie wyróżnia się znacząco pod względem występującej fauny – wynika to przede wszystkim z znacznego zainwestowania i zabudowania terenu oraz użytkowania rolniczego terenów. Na terenie objętym opracowaniem występują m.in. następujące gatunki zwierząt: bogatka (*Parus major*), łabędź niemy (*Cygnus olor*), mewa pospolita (*Larus canus*), mewa śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), rudzik (*Erithacus rubecula*), szpak (*Sturnus vulgaris*), sroka (*Pica pica*), kawka (*Corvus monedula*), wróbel (*Passer domesticus*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), wrona (*Corvus corone*), szczygieł (*Carduelis carduelis*), kos (*Turdus merula*), gil (*Pyrrhula pyrrhula*), jemioluszek (*Bombus agrorum*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* południowo-wschodnia część obszaru objętego projektem planu znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera - gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

Zdjęcie. Tereny rolnicze w części południowej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w części południowej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Tereny rolnicze w części centralno-wschodniej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa miasta Mikołajki w części centralnej terenu objętego opracowaniem.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest między innymi zabudowywanie i zainwestowanie terenów cennych przyrodniczo wzbogacających bioróżnorodność środowiska, będących siedliskami chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu zmiany planu tereny będą zagospodarowywane na podstawie ustaleń obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalonego Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Należy jednakże mieć na uwadze, że obowiązujące ustalenia planu nie uwzględniają specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w

zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględnia również parametrów istniejącej zabudowy. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednoczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu obszaru objętego projektem zmiany planu znajdują się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej (użytkowane i nieużytkowane rolniczo), zabudowa miasta Mikołajki, zabudowa miejscowości Stawek oraz jezioro Mikołajskie. Z uwagi, że projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru są zgodne z obowiązującymi sposobami zagospodarowania oraz nawiązują do sposobu wykorzystywania terenów w sąsiedztwie, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody na terenie objętym projektem planu nie występują prawne formy ochrony przyrody tj.: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, użytki ekologiczne czy pomniki przyrody.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy o ochronie przyrody południowo-wschodnia część terenu objętego opracowaniem położona jest w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSOP) Puszcza Piska obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, zachodnią i południową część Pojezierza Mrągowskiego, centralną część Równiny Mazurskiej oraz północne krańce Równiny Kurpiowskiej. Według regionalizacji geobotanicznej J.M. Matuszkiewicza, OSOP obejmuje fragmenty okręgów Mrągowsko-Giżyckiego, Mikołajskiego i Puszczy Piskiej Podkrajiny Zachodniomazurskiej oraz północne krańce Okręgu Zielonej Puszczy Kurpiowskiej Podkrajiny Kurpiowskiej.

Zgodnie z informacjami wymienionymi w formularzu danych dla w/w obszaru przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są: bąk *Botaurus stellaris* (1,1 - 1,9% populacji krajowej), bączek *Ixobrychus minutus* (1,4-2,1%), bocian czarny *Ciconia nigra* (0,8- 1,4% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), trzmielozjad *Pernis apivorus* (1,4-3,3%), kania czarna *Milvus migrans* (1,2-4,4%), kania ruda *Milvus milvus* (0,7-1,5% wg Atlasu, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-1,0% wg Raportu dla KE z 2012), bielik *Haliaeetus albicilla* (1,9-2,8%), błotniak stawowy *Circus aeruginosus* (1,0-1,3%), orlik krzykliwy *Aquila pomarina* (2,4-3,9%), rybołów *Pandion haliaeetus* (12,9-21,7%), kropiatka *Porzana porzana* (1,1-2,4%), zielonka *Porzana parva* (3,9-8,3%), derkacz *Crex crex* (0,9-1,7% wg Atlasu, 1,3-2,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,7-1,4% wg Raportu dla KE z 2012), żuraw *Grus grus* (3,3-4,3%), puchacz *Bubo bubo* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. do niedawna 1,5-2,8%, wg inwentaryzacji z 2012 r. populacja w OSOP może być w zaniku), włochatka *Aegolius funereus* (5,0-16,0%), lelek *Caprimulgus europaeus* (5,8-11,3%), zimorodek *Alcedo atthis* (0,5-1,6%), dzięcioł czarny *Dryocopus martius* (1,3-2,0%), lerka *Lullula arborea* (1,0-2,0% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-0,6% wg Raportu dla KE z 2012), jarzębatka *Sylvia nisora* (0,5-1,5% wg Atlasu, 0,5-1,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2012), muchołówka mała *Ficedula parva* (2,5-5,6%), cietrzew *Tetrao tetrix* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. ok. 10% krajowej populacji,

obecnie nie wiadomo – raporty dla KE podają stare dane), gągoł *Bucephala clangula* (10,0-16,7%), siniak *Columba oenas* (1,0-2,1%), perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (3,6-7,3%), kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* 2,7 – 3,5%), samotnik *Tringa ochropus* (1,0-4,0%), łabędź niemy *Cygnus olor* (1,7-2,5%), cyraneczka *Anas crecca* (1,5-2,7%), hełmiatka *Netta rufina* (10,0-26,7%), nurogęś *Mergus merganser* (4,0-5,6%), kobuz *Falco subbuteo* (0,8-1,7% wg Atlasu, Raportu dla KE z 2008 i Raportu dla KE z 2012), trzciniak *Acrocephalus arundinaceus* (1,2-3,5% wg Atlasu i Raportu dla KE z 2008, 0,8-1,9% wg Raportu dla KE z 2012)

Poza tym w OSOP występują następujące gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, których populacje stanowią według obecnego stanu wiedzy, mniej niż 1% populacji krajowych: bocian biały *Ciconia ciconia* C, błotniak łąkowy *Circus pygargus*, jarząbek *Bonasa bonasia*, rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* C, rybitwa czarna *Chlidonias niger* C, sóweczka *Glaucidium passerinum*, dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*, dzięcioł średni *Dendrocopos medius* C, dzięcioł biało-grzbiety *Dendrocopos leucotos*, świergotek polny *Anthus campestris*, muchołówka białoszysza *Ficedula albicollis*, gąsiorek *Lanius collurio*, ortolan *Emberiza hortulana*.

Ogromna większość OSOP to tereny, na których funkcje przyrodnicze albo dominują, albo są bardzo wyraźnie zaznaczone, w związku z czym łatwiej jest wskazać główne antropogeniczne bariery migracyjne niż wymienić wewnętrzne powiązania ekologiczne w OSOP. Tymi najważniejszymi barierami stworzonymi przez człowieka są drogi krajowe nr 58 i 59 oraz biegnące skrajami OSOP drogi krajowe nr 16 i 63, a także większe miejscowości – Ruciane-Nida, Piecki, Spychowo. Dotychczasowy negatywny wpływ tych barier na integralność OSOP jest niewielki. Uwarunkowania przyrodnicze i historyczne sprawiły, że kluczowymi gałęziami gospodarki w OSOP są: leśnictwo, rolnictwo, turystyka, rybactwo i przetwórstwo drewna.

Większość ptaków i ich siedlisk stanowiących przedmiot ochrony obszaru Puszcza Piska związana jest ze środowiskiem wodnym tj.: z jeziorami, stawami, mokradłami, trzcinowiskami, gdzie żerują, gniazdują i mają swoje miejsca lęgowe (Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, Bąk *Botaurus stellaris*, Bączek *Ixobrychus minutus*, Łabędź niemy *Cygnus olor*, Cyraneczka *Anas crecca*, Hełmiatka *Netta rufina*, Gągoł *Bucephala clangula*, Nurogęś *Mergus merganser*, Kropiatka *Porzana porzana*, Zielonka *Porzana parva*, Derkacz *Crex crex*, Żuraw *Grus grus*, Samotnik *Tringa ochropus*, Zimorodek *Alcedo atthis*, Trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, Kormoran *Phalacrocorax carbo*).

Znaczącą ilość stanowią również ptaki szponiaste gniazdujące zazwyczaj na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiące się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną (Trzmielojad *Pernis apivorus*, Kania czarna *Milvus migrant*, Kania ruda *Milvus milvus*, Bielik *Haliaeetus albicilla*, Błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, Orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, Rybołów *Pandion haliaeetus*, Kobuz *Falco subbuteo*).

W granicach ostoi stwierdzono również występowanie gatunków ptaków związanych bezpośrednio z lasami (Siniak *Columba oenas*, Puchacz *Bubo bubo*, Włochatka *Aegolius funereus*, Lelek *Caprimulgus europaeus*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Lerka *Lullula arborea*, Muchołówka mała *Ficedula parva*).

Wśród negatywnych zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar Natura 2000 wymienione są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszony zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieżnictwo.

Realizacji zapisów ustaleń projekt zmiany planu nie wpłynie negatywnie na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008, ponieważ zapisy dokumentu odnoszą się przede wszystkim do istniejącej zabudowy. Obowiązujące do tej pory ustalenia planu nie uwzględniały specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych. Część zapisów nie uwzględniała również parametrów istniejącej zabudowy. Stąd pojawiła się konieczność korekty dotychczasowych ustaleń. W ustalenia dotyczących zabudowy

wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednoczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska formułuje VII Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego, przyjęty decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. L347 z 28.12.2013, s. 171). Decyzja ta zobowiązuje Polskę do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu. Cele priorytetowe Siódmego Programu to: – ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii, – przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną, – ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu, – maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu, – zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast, – lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu. Jednym z kluczowych elementów programu jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak ochrona gleby, zrównoważone środowisko miejskie, zrównoważona ochrona wód i środowiska morskiego.

Podstawowym celem określonym w Polityce Ekologicznej Państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności w zagospodarowaniu przestrzennym korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Uchwalenie projektu zmiany planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów ekologicznych, ponieważ pozwala na zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych.

Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk (konwencja berneńska) dotyczy głównie wspólnej europejskiej ochrony gatunków zagrożonych i ginących, oraz ich siedlisk naturalnych. Celem konwencji jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie. Polska zobowiązała się, że podejmie właściwe i niezbędne środki ustawodawcze i administracyjne, by zapewnić ochronę siedlisk dzikiej flory i fauny,

w szczególności gatunków wymienionych w załącznikach I i II, oraz ochronę zagrożonych siedlisk naturalnych, a także zobowiązała się, że w swojej polityce dotyczącej planowania i rozwoju będzie mieć na względzie potrzebę ochrony obszarów chronionych (...) tak aby uniknąć lub zmniejszyć tak dalece, jak to możliwe, wszelkie pogarszanie się stanu takich terenów. Szczególnej ochronie zostaną poddane obszary ważne dla gatunków wędrownych, wymienionych w załącznikach II i III, które są odpowiednio usytuowane na szlakach wędrówek i spełniają rolę terenów zimowania, odpoczynku, żerowania, rozmnażania lub pierzenia. Zgodnie z rozdziałem III artykułami 5, 6 i 7 każda z umawiających się stron podejmie właściwe i niezbędne środki ustawodawcze i administracyjne, aby zapewnić szczególną ochronę gatunków dzikiej flory, wymienionych w załączniku I, ochronę gatunków dzikiej fauny, wymienionych w załączniku II, ochronę gatunków dzikiej fauny, wymienionych w załączniku III. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mają na względzie potrzebę ochrony dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk poprzez wydzielenie terenów elementarnych zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania (zachowanie terenów zieleni chronionej, zieleni parkowej, tereny lasów, tereny rolnicze, tereny dróg i teren infrastruktury technicznej), a przede wszystkim wydzielenie terenów przeznaczonych pod zabudowę w miejscach istniejącej zabudowy.

Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992) określa zasady ochrony, pomnażania oraz korzystania z zasobów różnorodności biologicznej. Celem konwencji jest „ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie”. Zgodnie z zapisami konwencji każde państwo ustanawia system obszarów chronionych lub obszarów, na których muszą być podjęte specjalne działania w celu ochrony różnorodności biologicznej; obejmuje odpowiednimi regulacjami i zarządza zasobami biologicznymi ważnymi dla zachowania różnorodności biologicznej zarówno na obszarach objętych ochroną, jak i poza ich granicami, mając na względzie zapewnienie ochrony tych zasobów i zrównoważone ich użytkowanie; wspiera ochronę ekosystemów i naturalnych siedlisk oraz utrzymanie zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu; dąży do zapewnienia niezbędnych warunków umożliwiających zharmonizowanie stosowanych praktyk użytkowania różnorodności biologicznej z zasadami jej ochrony i zrównoważonym użytkowaniem jej elementów; opracowuje lub utrzymuje niezbędne regulacje prawne i/lub inne przepisy dotyczące ochrony zagrożonych gatunków i populacji. Ustalenia projektu planu uwzględniają problematykę zrównoważonego użytkowania zasobów biologicznych, ponieważ pozwalają na ochronę różnorodności biologicznej obszaru objętego opracowaniem i terenów sąsiednich, a także zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych flory i fauny.

Głównym celem Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory, tzw. Dyrektywa Siedliskowa jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej. Integralną częścią są załączniki: załącznik I zawierający „Typy siedlisk przyrodniczych ważnych dla Wspólnoty, których ochrona wymaga wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony” oraz załączniki II i IV, zawierające listy gatunków leżących w sferze zainteresowania UE, których ochrona wymaga wyznaczenia tzw. specjalnych obszarów ochrony oraz gatunków, które wymagają ścisłej ochrony. Na obszarze opracowania występują gatunki zwierząt będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, dlatego też cele ochrony Dyrektywy zachowano poprzez zachowanie istniejących terenów zieleni i terenów rolniczych, a przede wszystkim wydzielenie terenów przeznaczonych pod zabudowę w miejscach istniejącej zabudowy.

Głównym celem Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, tzw. Dyrektywa Ptasia jest utrzymanie (lub dostosowanie) populacji gatunków ptaków na poziomie odpowiadającym wymaganiom ekologicznym, naukowym i kulturowym. Na terenie objęty projektem zmiany planu występują gatunki ptaków wymienione w załączniku I Dyrektywy, dlatego

też zachowano istniejące tereny zieleni i tereny rolnicze, a przede wszystkim wydzielone tereny przeznaczonych pod zabudowę w miejscach istniejącej zabudowy.

Projekt planu jest zgodny z ustaleniami zawartymi w Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej 20 października 2000r. we Florencji. Głównymi postanowieniami dokumentu są: obowiązek zachowania zasobów krajobrazu i dziedzictwa kulturowego dla przyszłych pokoleń, aktywne zarządzanie zasobami krajobrazu – prawidłowa gospodarka przestrzenna, wspomagana profesjonalnymi działaniami z zakresu planowania przestrzennego i architektury krajobrazu, konieczność rozłożenia odpowiedzialności za stan krajobrazu na wszystkich użytkowników przestrzeni (rząd, samorządy i społeczności lokalnej). Projekt planu pozwala na realizację działań w zakresie ochrony krajobrazu poprzez zachowanie terenów zgodnie z obecnym stanem zagospodarowania, a przede wszystkim poprzez wydzielone tereny przeznaczonych pod zabudowę w miejscach istniejącej zabudowy.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”.

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. W dokumencie wskazano priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach, takich jak.: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyki, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania te, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, mają być dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz rozwój

technologii. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu (dostęp do wody dobrej jakości, poprawa i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych), dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu (wdrożenie niskoemisyjnych źródeł ciepła), dostosowanie do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Zmiana planu obejmuje tereny położone we wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego i ul. Kajki objęte obowiązującym „Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmującego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalonym Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Obowiązujące do tej pory ustalenia planu nie uwzględniały specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględniała również parametrów istniejącej zabudowy, dlatego też pojawiła się konieczność korekty dotychczasowych ustaleń. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednoliczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

Mając powyższe na uwadze nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na warunki życia i zdrowie ludzi, ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów, w tym teren przeznaczony pod zabudowę obejmują istniejące obiekty.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na bioróżnorodność, faunę, florę i krajobraz, ponieważ ustalenia projektu planu adaptują istniejący sposób użytkowania i zagospodarowania terenów, a dopuszczone inwestycje nie ingerują znacząco w środowisko. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednoliczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

Realizacja inwestycji może wiązać się miejscami z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jednak na obecnym etapie sporządzania prognozy nie ma możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu na środowisko. Będzie to uzależnione od wyboru konkretnych rozwiązań na etapie sporządzania dokumentacji projektowej. Postępowanie z warstwą rodzajną gleb regulują przepisy szczegółowe (ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych) zobowiązujące inwestora do zachowania warstwy i użycia jej w rekultywacji terenu. Wykonanie zapisów obowiązującego prawa winno być w tym zakresie egzekwowane w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie przedmiotowego projektu planu. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnię objęte wcześniej pracami ziemnymi. Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery.

Na etapie budowy obiektów należy pamiętać o właściwym gospodarowaniem odpadami. Regulacje prawne dotyczące zarówno powstawania, jak i usuwania i unieszkodliwiania odpadów zawarte są w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.). Regulacje te nakierowane są na minimalizację uciążliwości dla ludzi i środowiska, związanych z powstawaniem, usuwaniem i unieszkodliwianiem odpadów. Okres budowy i eksploatacji inwestycji oraz ich potencjalna likwidacja będzie wiązać się z powstawaniem pewnej ilości odpadów, których usuwanie i unieszkodliwianie jest obowiązkiem inwestora, późniejszego właściciela obiektu. W myśl ustawy *o odpadach* wytwórca jest zobligowany do zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczaniu ich ilości, a także usuwania odpadów z miejsc powstawania i wykorzystywania ich ponownie lub unieszkodliwiania w taki sposób, aby nie stwarzały zagrożenia dla życia i zdrowie oraz środowiska, dlatego też powstające odpady, ze względów bezpieczeństwa, będą wywożone, zagospodarowywane i unieszkodliwiane przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwo.

Podstawą do oceny gospodarki odpadami zarówno w czasie budowy, eksploatacji oraz potencjalnej likwidacji zabudowy jest ich klasyfikacja ogólna zawarta w ustawie *o odpadach* oraz klasyfikacja szczegółowa zawarta w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. *w sprawie katalogu odpadów*. Na etapie realizacji inwestycji odpady powinny być tymczasowo magazynowane w kontenerach i zagospodarowywane przez firmę wykonawczą; natomiast gleba i grunt z wykopów powinny zostać wykorzystane w granicach nieruchomości. W celu zminimalizowania oddziaływania planowanej zabudowy, niezbędnym będzie zachowanie poniższych warunków:

- odpady wytworzone podczas realizacji prac budowlanych w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami,
- warstwę humusu oraz ziemię pochodzącą z wykonanych wykopów należy wykorzystać w miejscu realizacji inwestycji w możliwie jak największym stopniu, natomiast w przypadku nadmiaru ziemi z wykopów należy ją zagospodarować zgodnie z przepisami ustawy *o odpadach*,
- w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi,
- w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o przewozie towarów niebezpiecznych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 643).

Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjeta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi. Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery.

Należy również zaznaczyć, że zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno – budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących:*

(między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się: 1) Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5; 2) Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”.

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, że już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się „... badania geologiczno-inżynierskie oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych” i „informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu budowlanego, uwzględnianej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”. Następnie zgodnie z w/w ustawą „Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)”. Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r. poz. 436).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. W ramach projektu zmiany planu wprowadza się jedynie ujednolicone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych dla terenów zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01), wykreśla minimalną szerokość elewacji budynków dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora oraz uporządkowuje ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w/w inwestycji na wody, ponieważ są one związane z zrównoważonym rozwojem.

Na etapie realizacji inwestycji niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. Wody powierzchniowe i podziemne mogą zostać zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi wyciekającymi z maszyn i urządzeń budowlanych. Tego typu sytuacje należy eliminować poprzez odpowiedni nadzór nad ich pracą i utrzymanie ich w dobrym stanie technicznym oraz właściwą lokalizację zaplecza budowy. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględnie minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczone przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o

szczernej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac realizacyjnych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację budynków.

Ze wzrostem temperatury i związanych z nimi fal gorąca zwiększać się będzie zagrożenie suszami, pogłębiające niedobór wody. Dla utrzymania terenów zieleni i terenów rolniczych szczególnie niebezpieczny jest stan suszy glebowej. Susze wiążą się z długimi okresami bezopadowymi skutkującymi zarówno spadkiem wilgotności gleby w wyniku intensywnego parowania, jak i obniżeniem się przepływów w rzekach i zwierciadła wód podziemnych. Z reguły ten drugi przypadek rzadko wpływa na trudności z zaopatrzeniem w wodę w miastach, gdyż ujęcia wody dla potrzeb miasta są na ogół bezpieczne. Zwykle takie sytuacje skutkują ograniczeniem zużycia wody dla celów komunalnych, jednak nie wpływają na ograniczenie produkcji i działania kluczowych systemów miejskich. Spadek wilgotności gleby odbija się przede wszystkim na zieleni miejskiej i ogranicza możliwości łagodzenia wpływu wysokich temperatur.

W obliczu zmian klimatycznych bardzo istotna staje się ochronna struktur przyrodniczych oraz zachowanie, na poziomie lokalnym, spójności i drożności sieci ekologicznej, która poza funkcjami przyrodniczymi pełni również inne funkcje, m.in. społeczne i klimatyczne, gdyż poprawia jakość życia. Tereny zieleni odgrywają niezwykle ważną rolę w efektywnej wentylacji – wymiany i regeneracji powietrza, a także retencjonowaniu wód. Tzw. mała retencja, obejmująca działania mające na celu wydłużenie czasu obiegu wody poprzez zwiększenie zdolności do zatrzymywania wód opadowych i roztopowych oraz spowolnienia odpływu, umożliwia zmniejszenie zagrożenia podtopieniami, jak również zmniejsza skutki susz, a zwłaszcza suchy glebowej. Ważną rolę odgrywa sprawność kanalizacji deszczowej w przypadku opadów nawaalnych i gwałtownie przybierającej ilości wody opadowej.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, ponieważ zmiana planu jedynie wprowadza ujednoczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych dla terenów zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01), wykreśla minimalną szerokość elewacji budynków dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) co umożliwi

adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora oraz uporządkowuje ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej. Projektowane zmiany planu nie będą powodować znacząco negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań alternatywnych, ponieważ zmiana planu jedynie wprowadza ujednolicone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych dla terenów zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01), wykreśla minimalną szerokość elewacji budynków dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora oraz uporządkowuje ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Zmiana planu obejmuje tereny położone we wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego i ul. Kajki objęte obowiązującym „Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmującego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalonym Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Obowiązujące do tej pory ustalenia planu nie uwzględniały specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględniała również parametrów istniejącej zabudowy, dlatego też pojawiła się konieczność korekty dotychczasowych ustaleń. W ustalenia dotyczących zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01) wprowadzono ujednolicone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych. Dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) wykreślono minimalną szerokość elewacji budynków, co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora. Uporządkowano również ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

Mając powyższe na uwadze w trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem zmiany planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W celu zminimalizowania oddziaływania planowanych inwestycji niezbędnym będzie zachowanie poniższych warunków:
 - odpady wytworzone podczas prac budowlanych w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami,
 - warstwę humusu oraz ziemię pochodzącą z wykonanych wykopów należy wykorzystać w miejscu realizacji inwestycji w możliwie jak największym

- stopniu, natomiast w przypadku nadmiaru ziemi z wykopów należy ją zagospodarować zgodnie z przepisami ustawy o *odpadach*,
- w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi,
 - w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o *przewozie towarów niebezpiecznych*.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
 - Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
 - Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
 - W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
 - W przypadku konieczności usunięcia drzew odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu ptaków zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2024 poz. 1478). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
 - Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem. Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.

- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie prac budowlanych niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględного minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja inwestycji nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb uchwalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego, uchwalonego Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Granice zmiany planu zostały określone w Uchwale Nr XLVII/38/2023 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 3 marca 2023 r. o przystąpieniu do opracowania częściowej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego. Załącznik graficzny do Uchwały Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego pozostaje bez zmian.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie. Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego w aspekcie ochrony cennych zasobów naturalnych środowiska

przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska w wyniku realizacji planu.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w 11 paragrafach, z czego w paragrafach 3, 4, 5, 6, 7 i 8 wprowadzono zapisy, które mogą odnosić się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Pozostałe paragrafy zawierają przepisy które nie mają wpływu na środowisko. Z uwagi, że załącznik graficzny do Uchwały Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego pozostaje bez zmian, nie sporządzono załącznika graficznego do przedmiotowego projektu planu. Zmiana planu jedynie wprowadza ujednolicone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych dla terenów zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01), wykreśla minimalną szerokość elewacji budynków dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora oraz uporządkowuje ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej.

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Obszar objęty projektem zmiany planu obejmuje tereny położone w południowo-wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Mikołajskiego. Od strony zachodniej granicę terenu stanowi jezioro Mikołajskie; od strony południowej i wschodniej granica terenu przebiega pomiędzy terenami rolniczej przestrzeni produkcyjnej; od strony północnej granica przebiega pomiędzy terenami zagospodarowanymi i zainwestowanymi miasta Mikołajki. Obszar obejmuje tereny zainwestowane miasta Mikołajki oraz tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej – łąki i pastwiska oraz grunty orne. W granicach terenu występują skupiska zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu. Przez cały teren opracowania w kierunku wschód-zachód przebiega ulica miejska Michała Kajki łącząca miejscowość Mikołajki z miejscowością Stawek, stanowiąca podstawowy układ komunikacyjny. W części północnej terenu opracowania linia brzegowa jeziora Mikołajskiego jest przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystemem wodnym i lądowym. Natomiast w części południowej linia brzegowa jeziora porośnięta jest miejscami zwartymi trzcinowiskami oraz zadrzewieniami nadwodnymi. Obszar objęty opracowaniem położony jest w regionie wodnym Narwi, w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Teren objęty opracowaniem znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych LW30175 Mikołajskie i jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś oraz jednolitej części wód podziemnych GW200031. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody południowo-wschodnia część obszaru objętego projektem planu znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu zmiany planu tereny będą zagospodarowywane na podstawie ustaleń obowiązującego „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego” uchwalonego Uchwałą Nr XII/157/2019 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 listopada 2019 r. Należy jednakże mieć na uwadze, że obowiązujące ustalenia planu nie uwzględniają specyfiki terenów nadjeziornych, potrzeb lokalnej społeczności w

zakresie prowadzenia usług handlu i usług turystycznych, a ponadto część zapisów nie uwzględnia również parametrów istniejącej zabudowy.

Analizowany projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą ani rozwiązań alternatywnych, ponieważ zmiana planu wprowadza jedynie ujednoczone standardy dotyczące wskaźnika miejsc postojowych dla terenów zabudowy wielorodzinnej (MW.01 i MWU.01), wykreśla minimalną szerokość elewacji budynków dla terenów mieszkalno-usługowych (MU.01 do MU.19) co umożliwi adaptację istniejących budynków gospodarczych od strony jeziora oraz uporządkowuje ustalenia dotyczące obiektów tymczasowych, dopuszczając możliwość prowadzenia działalności usługowej i handlowej w sąsiedztwie promenady nadjeziornej. Projektowane zmiany planu nie będą powodować znacząco negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralność.

W otoczeniu obszaru objętego projektem zmiany planu znajdują się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej (użytkowane i nieużytkowane rolniczo), zabudowa miasta Mikołajki, zabudowa miejscowości Stawek oraz jezioro Mikołajskie. Z uwagi, że projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru są zgodne z obowiązującymi sposobami zagospodarowania oraz nawiązują do sposobu wykorzystywania terenów w sąsiedztwie, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem zmiany planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W celu zminimalizowania oddziaływania planowanych inwestycji niezbędnym będzie zachowanie poniższych warunków:
 - odpady wytworzone podczas prac budowlanych w miarę możliwości należy zagospodarować we własnym zakresie, a w przypadku braku takiej możliwości przekazać je podmiotom posiadającym odpowiednie uregulowania prawne w zakresie gospodarki odpadami,
 - warstwę humusu oraz ziemię pochodzącą z wykonanych wykopów należy wykorzystać w miejscu realizacji inwestycji w możliwie jak największym stopniu, natomiast w przypadku nadmiaru ziemi z wykopów należy ją zagospodarować zgodnie z przepisami ustawy *o odpadach*,
 - w przypadku konieczności magazynowania odpadów i materiałów budowlanych w miejscu realizacji zabudowy, należy zadbać o ich zabezpieczenie przed możliwością rozmoczenia (np. z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych) oraz przed możliwością spływu wymytych z nich substancji do środowiska gruntowo-wodnego, natomiast miejsca ich magazynowania wyznaczyć poza obszarami cennymi pod względem przyrodniczym; odpady których składowanie mogłoby przyczynić się do zanieczyszczenia gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, powinny być składowane w szczelnych kontenerach budowlanych, zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, odpady których składowanie nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem, powinny być również zabezpieczone przed oddziaływaniem atmosferycznym, jednak dopuszcza się ich składowanie poza szczelnymi kontenerami budowlanymi,
 - w przypadku wytworzenia odpadów niebezpiecznych, należy zapewnić sposób ich bezpiecznego magazynowania dla środowiska oraz transport, który powinien odbywać się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. *o przewozie towarów niebezpiecznych*.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.

- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w przypadku stwierdzenia występowania miejsc lęgowych, schronień i miejsc rozrodu ptaków zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 poz. 1478). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem. Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie prac budowlanych niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględного minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja inwestycji nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis